

■ Aqil KƏNGƏRLİ

DÜNYA MÜƏMMADIR

Dünya müəmmadır, sirrin açan kim?
Astarı üzünə gəlməyir uyğun.
Ha vurdum, ha böldüm, düz gətirmədim,
Həlli tapılmadı bu məchulluğun.

Min illər dövr edib belədən belə,
Yenə öz yolunda, gərdeşindədir.
Kimini şah edir, kimini kölə,
Hələ də əvvəlki vərdişindədir.

Bağlayır əllərin, açır qucağın,
Bəzən acı olur, bəzən bal dadır.
Hazır saxlayıbdır “çəngəl-bıçağ”ın,
Elə bil iştahı diş altındadır.

Gecəsi, gündüzü, Ayı, Günəşi,
Bir ayrı ziddiyyət, ayrı tapmaca.
Dondurar yay fəsli, yandırır qışı,
Dərk edib sirrindən baş açmadıqca.

QOY ELƏ YAĞSIN Kİ, BU YAZ YAĞIŞI...

Qoy elə yağsın ki, bu yaz yağışı,
Özüylə nur töksün, sevinc gətirsin.
Silib ürəklərdən nifrət, qarğıışı,
Yerində gül əksin, çiçək bitirsin.

Qoy elə yağsın ki, bu yaz yağışı,
Paslı fikirlərin kiri tökülsün.
Dayansın qardaştək hamı yanaşı,
Dövlətlərarası sərhəd sökülsün.

Qoy elə yağsın ki, bu yaz yağışı,
Yerdə taxıl bitsin, sünbülü dən-dən,
Analar tökməsin acı göz yaşı,
Körpələr qorxmasın mərmi səşindən.

Qoy elə yağsın ki, bu yaz yağışı,
Bəlkə arzularım cücərə yerdən.
Qəm-qüssə görməyək hər addımbaşı,
Bəlkə uzaq olaq dərdədən, kədərdən.

Qoy elə yağsın ki, bu yaz yağışı,
İnsanlar məəttəl qalsın səsinə.
Yuyub təmizləsin, olan-olmuşu,
Bəlkə qüsul verə Yer kürəsinə.

SƏNİNLƏ GÖRÜŞDÜK...

Sənənlə görüşdük bir yaz axşamı,
Dodaqlar susdusa, dindi baxışlar.
Ətrafda şənlenib, cüt gəzir hamı,
Bizimçün vüsala döndü baxışlar.

Bu da belə tale, belə qismətdir,
Gör harda görürük bir-birimizi.
Başqa çarəmiz yox, bu bir fürsətdir,
Gizlicə yaşadaq pak sevgimizi.

Bir az həyəcanlı, bir az sevincli,
Yaman təsir edib sənə bu görüş.
Hamıdan xəlvəti, hamıdan gizli,
Şirin xatirəyə dönə bu görüş.

Artıq getməliyəm. Ürək deyir qal,
Ayağım arxamca sürünür indi.
Sakitcə durmusan, gözündə sual,
Üzündə kədər də görünür indi.

Gəl, mənim əzizim, gəl vidalaşaq,
Vüsal yazılmayıb qismətimizə.
Gizlicə bu eşqlə yanaq, alışıq,
Xəyalən son qoyaq həsrətimizə

GÜNƏŞƏ BOYLANAN ÜMİDLƏRİM

Bəlkə də bu sənənlə son gedişindir,
Bəlkə də bu mənim son ümidlərim.
Bəlkə son güman da dəfn edilibdir,
Bəlkə də qalıbdır güman, nə bilim?

Pas atıb nə qədər söz ürəyimdə,
Ağrısı, acısı, dərin-dərin.
Çarmıxa çəkmişəm öz ürəyimdə,
Özüm qatiliyəm ümidlərimin.

Bu qismət, tale, söylə kim bilər?
Axı, hər müşkülün tapılır həlli.
Yanmasın arada olan körpülər,
Bir azca ümid ver, bir az təsəlli.

Kaş ki, inadının buzu əriyə,
Qaldıq mən, dörd divar, bir də dərdlərim.
Gedəndə çevrilib baxdın geriye,
Günəşə boylandı son ümidlərim.

MAT ELƏDİ BİZİ HƏYAT

Əvvəlindən minib çapdı,
At elədi bizi həyat.
Min dərd vurdu qəlbimizə,
Çat elədi bizi həyat.

Güldürmədi beləyindən,
Keçəmmədik ələyindən.
Baş açmadıq kələyindən,
Mat elədi bizi həyat.

Boğaz saldıq kəndirinə,
Hey aldandıq min dilinə.
Yapılmadıq təndirinə,
Küt elədi bizi həyat.

Deyindikcə qarasına,
İlişdirdi qırasına.
Ac qurdların arasına,
İtələdi bizi həyat.

BİR YOLUN YOLÇUSUYAM

Bir yolun yolçusu olmuşam çoxdan,
Bilmirəm, bu yolun sonunda nə var?
Görünmür bir işıq, bir nur qabaqdan,
Bilmirəm, bu yolun sonunda nə var?

Bürüyüb özünə xəyallar məni,
Şübhəli, şübhəsiz suallar məni,
Haraya aparır bu yollar məni?
Bilmirəm, bu yolun sonunda nə var?

Əzəldən sirr olub, sirrdir bu aləm.
Bir üz sevinclidir, bir üz sevmə qəm.
Axırı cənnətdir, yoxsa cəhənnəm?
Bilmirəm, bu yolun sonunda nə var?

Haqq yolu sanaraq gedirəm əlbət,
Qəlbimdə Tanrıya sonsuz məhəbbət,
Bu yolun əvvəli bəla, müsibət,
Bilmirəm, bu yolun sonunda nə var?